



قال الله تبارك و تعالی:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾

سوره مبارکه شمس، آیه ۹

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی،
وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

دنیا، آیات آفاقی خداوند

شناسنامه مطلب	
کد مطلب	t-157
رده	تزکیه‌ای/تقوای عمومی/اصلاح اندیشه/تغییر بینش/نسبت به نظام آفرینش
برچسب	اصلاح اندیشه، دنیا، تربیت، آیه، آفاق
توضیحات	

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی **نُمو**

nomov.ir

دیدگاه قرآن این است که این عالم طبیعت، آیات خداست و حقایق مقدسی است. ما به بعضی از آنها به عنوان نمونه اشاره می‌کنیم.

مثلاً در سوره جاثیه آیه ی ۳ می‌فرماید: «إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ». علامه طباطبایی درباره این آیه می‌فرماید: این لفظ «فی» به معنای ظرف نیست. یعنی به این معنی نیست که در زمین و آسمان‌ها و ...، بلکه منظور این است که یعنی اصلاً خود این آسمان‌ها و زمین با ابعاد گوناگونش آیه است.

مثلاً می‌گوییم: «در آب خاصیت‌هایی است.» به این معنا نیست که يك آب داریم که به عنوان ظرف باشد و يك خاصیت‌هایی هم باشد که درون آب است، به طوریکه آب و خاصیت مثل «کاسه» و «آب» باشد و آب مورد نظر نباشد و فقط خاصیت، مورد نظر باشد. بلکه در این مثال، آب مورد نظر است با کلیه خصوصیاتش.

يك وقت می‌گوییم آسمان‌ها و زمین، آیات خداست. در این صورت، يك آیه می‌شود. يك وقت هم می‌گوییم: «در آسمان‌ها و زمین ...» این، ابعاد بی‌شماری را شامل می‌شود که کل آسمان‌ها و ... با تمام ابعادش منظور است. حال قرآن می‌فرماید: این‌ها آیاتی است برای «مؤمنین».

و یا در آیه ی ۴ سوره جاثیه می‌فرماید: «وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ». یعنی در واقع همه‌ی انسان‌ها عاجزند از اینکه این آیات را بفهمند. آن‌ها که لایق هستند، آن‌ها را مشخص می‌کند. در آیه ی بعد می‌فرماید: «وَ اٰخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَاٰخِیَا بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ تَصْرِیْفِ الرِّیَاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ یَّعْقِلُوْنَ» (جاثیه - ۵). این يك نمونه‌ای بود که «اهل یقین»، «عقلا» و «مؤمنین» می‌فهمند که آیاتی است، یعنی چه؟

در سوره شوری آیه ی ۲۹ می‌فرماید: «وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ مَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ».

و یا در سوره روم آیه ی ۲۵ می‌فرماید: «وَمِنْ آيَاتِهِ اَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَ الْاَرْضُ بِاَمْرِهِ». یعنی این که قوام عالم به امر اوست، در این حقیقت، آیه‌ای است.

معنای آیه: آیه یعنی چه؟ آیه هر آن چه را می‌گویند که نشانه‌ای است از يك چیز دیگر. منتها این آیه که يك نشانه است، گاهی بسیار ضعیف است و گاهی بسیار قوی می‌باشد. مثلاً يك ساختمان در بیابان، نشان می‌دهد که يك معماری آن را ساخته است. اما يك وقت هم مثلاً رطوبتی را در دیوار می‌بینیم که نشان می‌دهد آبی از يك جا نشت می‌کند. این نشان دادن بسیار قوی‌تر است نسبت به رابطه آن ساختمان و معمار، چرا که این يك رابطه مستقیم است. یا مثلاً يك راننده به آینه نگاه می‌کند و می‌بیند مسافر مثلاً از صندلی بلند می‌شود، این يك آیه که مستقیم‌نشان می‌دهد، این نشانه خیلی قوی‌تر از آن ساختمان است.

پس هر کس به اندازه روحش و نورانیتی که در باطنش است، می‌تواند این آیاتی را که قرآن فرموده (آسمان و زمین و تمام موجودات و ...) ببیند، بستگی دارد که چگونه خدا را بوسیله این‌ها ببیند. این جا دیگر آیه، يك معنای بسیار بالایی پیدا می‌کند. اگر با این دنیا، به دید آیه برخورد کنیم، نه تنها این که کوچک‌ترین نفرتی در این نیست، بلکه آن قدر مقدس و شیرین و زیبا خواهد شد که انسان از همین جا، خدا را در حد مراتب و تناسب خود مشاهده خواهد کرد.

پس در بیرون، زندگی نیست. بیرون هر چه هست، آیه خداست. آن‌ها که به برکت پرورشِ نفس، توانستند استعداد را در خود شکوفا کنند که با مشاهده به این حقایق برسند و به سوی آن حقایق، حرکت کنند، این جاست که زندگی‌شان، آخرتی می‌شود. با توجه به معنایی که عرض شد، که زندگی در باطن است، حالا روح انسانی، هر چه توجهش به این دنیا می‌شود، زندگی‌اش دنیایی می‌شود و هر چه با مشاهده این عالم، توجه به حقیقت پیدا کند، زندگی‌اش می‌شود زندگی آخرتی.

کتاب فطرت، پایگاه ندای پاک فطرت